

ne: »jaz in tvoj oče«.

Poročiti se pomeni preiti od prve osebe ednine »jaz« k prvi osebi dvojine »midva«. Če se ta zamenjava, ki ustvari neke vrste novo identiteto, ne zgodi, bo zveza ostala površna in majava. Zakon je več kot le pogodba, sobivanje, spolna združitev. Je »jaz« in »ti«, ki postane »midva«. To pomenijo svetopisemske besede: » ... in dva bosta eno meso«. »Eno meso« v Svetem pismu ne pomeni le »eno samo telo«, ampak tudi »eno samo bitje«.

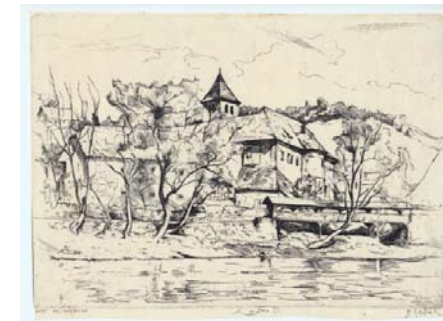
To, kar predstavljamo, ni projekt, ki bi bil zunaj resničnosti, ki bi bil le zamisel duhovnikov in redovnih bratov, ki pač ne poznajo resničnosti zakonskega življenja. Ko poslušam pričevanja krščanskih zakoncev, mi pogosto prihaja na misel Tertulijanovo poveljevanje zakonske skupnosti, ki je nastalo na začetku tretjega stoletja in je objavljeno v knjigi, ki jo je posvetil svoji ženi: »Kdo bi sploh zmozel opisati srečo zakonske skupnosti, ki jo Cerkev posvečuje, evharistija potrjuje, blagoslov zapečati, ki ji angeli pritrjujejo in jo nebeški Oče odobrava? Kako lep je jarem, ki povezuje dva verna, ki imata eno samo upanje, eno samo željo, enako vodilo življenja in isto voljo služiti. Med njima ni nikakršne delitve, ne telesne ne duhovne. Zares sta dva v enem samem mesu. Toda kjer je eno samo meso, je tudi en sam duh: skupaj namreč molita, se medsebojno izpopolnjujeta, opominjata in podpirata. Skupaj sta v Božji Cerkvi, skupaj pri Gospodovi mizi, skupaj v težavah in skrbeh, skupaj tudi v veselju. Nihče se pred drugim ne skriva in se mu ne izogiba, nihče ni drugemu nadležen ... Ni se treba na skrivnem pokrižati. Ko Kristus vse to vidi in sliši, mu je to všeč in pošilja nad njiju svoj mir. Kjer sta dva, tam je tudi on in kjer je on, tja hudobija ne vstopa« (Ad uxorem II,6-9).

Glejte, to je tisto, kar imamo v mislih, ko govorimo o »domači Cerkvi« ali »mali Cerkvi«!

Tudi sociološke raziskave, ki smo jih omenili na začetku, kažejo na pozitivno dejstvo. Kljub krizi družine je uspeli zakon »s pravo osebo« v očeh večine mladih in odraščajočih še naprej sen njihovega življenja. S tem razmišljanjem sem hotel opogumiti te mlade, da se ne bi sramovali teh svojih sanj. ( Cantalamessa)

Maše v prihodnjem tednu <b>NEDELJA</b> , 27. 12., <b>Sveta Družina</b> Ob 7.00: za žive in rajne farane ob 9.00: za + Stanka ALEŠA, 5. obl. ob 10.30: za + Jožeta ŽELEZNIKA
<b>PONEDELJEK</b> , 28. 12., sv. <b>Teodor</b> , škof Ob 7.30: za + Antonijo KRAJNC za + Anico in Marijo KRAJNC, obl. za + Angelo in Izidorja BELEJA
<b>TOREK</b> , 29. 12., sv. <b>Tomaž</b> , mučenec Ob 18.00: za + BAMBIČEVE (Ljubljana) za + Petra TOPOLE, 8. dan za + Petra ŠKORJA po maši molitvena ura za duhovne poklice
<b>SREDA</b> , 30. 12., sv. <b>Feliks I.</b> , papež Ob 7.30: za + Marijo DEŽELAK, obl., Franca in Cirila za + Angelo KLENOVŠEK INGRUBER za + Silvestra in Amalijo HRASTNIK
<b>ČETRTEK</b> , 31. 12. 2015, sv. <b>Silvester</b> , papež Ob 10.30: za + Alojzijo TERBOVC, 2.obl., brata Janeza, Štefko in Gelco za + Silvo HROVAT za + Marijo, Karla KRAŠOVCA (Stopce) za + Silvestra TERŠKA
<b>PETEK</b> , 1. 1. 2016, Marija Božja Mati Ob 9.00: za + Jožeta ŠKOBERNE, 7. obl. in hčerko Micko ob 10.30: za + Marjano RAVNIKAR za + Marjano RAZBORŠEK
<b>SOBOTA</b> , 2. 1., Bazilij Veliki, Gregor Nazianški Ob 18.00: za + Fortunata in Darka HRASTNIKA za + Angelo GUČEK, 30. dan po maši celonočno čaščenje Najsvetejšega
<b>NEDELJA</b> , 3. 1., 2. nedelja po božiču Ob 7.00: Bogu in Materi Božji v zahvalo za uslišano prošnjo ob 9.00: za + Leopolda BREČKO, obl. ob 10.30: za + Ano VODIŠEK, 12. obl. in moža Petra 11.obl. za + Ludvika PESJAKA

## MARTINOVA LILIJA



27. december 2015, leto 7, št.: 47

Fara Laško  
žVpnIk Rok skVp s sVeČenIkI:  
kapLan Jager, Jože, Peter,  
zVesto oznanJaJo sVeto Leto  
BožJega VsMILJenJa  
SrCe Boga oDrpto za  
Vse skesane spLoh  
V Veke VekoV

Fonetično:

Fara Laško  
župnik Rok skup s svečeniki  
kaplan Jager, Jože, Peter,  
zvesto oznanjajo sveto leto  
Božjega usmiljenja  
Srce Boga odprto za  
vse skesane sploh  
v veke vekov

Kronogram daje letnico 2016. To je drugo leto Božjega umiljenja.

1 M= 1000  
1 D = 500  
2 C = 200  
5 L= 250  
11 V= 55  
11 I= 11  
2016



## *Pestro dogajanje okrog božičnega apraznika*

V prejšnji številki Martinove Lilije sem zapisal nekaj besed o jaslicah v Laškem, izdelovalca Miloša Hohnjeca. Tik pod vrhom Huma stoji tudi njegovo delo, križ iz leta 1936, v spomin na evharistični kongres v Ljubljani. V teh dneh, ko se kar nekaj ljudi ustavlja ob jaslicah v svetišču, je prav, da še posebej prosimo novorojenega Odrešenika za mnoge milosti.

Kristusovo rojstvo, kakor sta ga opisala evangelista Matej in Luka, že skoraj dva tisoč let buri človekovo domišljijo. Luka je zapisal, da so po prikazni angelov pastirji "pohiteli in našli tam Marijo, Jožefa in dete v jasli položeno." (Lk 2, 16)

Na različne načine so si verni ljudje vseh časov hoteli približati dogodek v božični noči, ko se je Bog rodil v človeški podobi. Želeli so si ga čim verodostojneje predstavljati. Tudi letošnja postavitve jaslic v laškem svetišču, ki so jo z veliko truda, dobre volje in izvirnosti postavljali mladi, ima svojevrsten pomen. V Letu usmiljenja so jaslice postavljene v vsej Križevi kapeli in segajo še v prezbiterij. Ob njih se je v teh dneh ustavilo veliko obiskovalcev prazničnega bogoslužja. Nekateri bolj kot opazovalci, drugi kot verniki. Še vedno me ob pogledu na obiskovalce jaslic najbolj pritegnejo majhni otroci. Njih zanimanje in pogosta vprašanja odraslih ob njih so zelo zanimiva.

Na božični dan med mašama ob 9.00 in 10.30 so bile tudi zunaj cerkve uprizorjene žive jaslice. »Žive« so poimenovane zato, ker se skušamo vsako leto v župniji veseliti ob družini, ki je v tem letu sprejela novo življenje in ji zdravstveni razlogi pa tudi drugi dejavniki omogočijo, da se na božični dan nekaj časa ob prepevanju božičnih pesmi veselimo vsi obiskovalci svetih maš in drugi obiskovalci laškega trga. Seveda vsako leto pritegnejo tudi žive živali v jaslicah veliko pozornost. Letos sta bila prisotna kar dva osla

Štefanovo je v Laškem 18. leto zaznamovano z blagoslovom konj po zadnji maši. Letošnje izredno sončno vreme je pripomoglo k velikemu številu obiskovalcev in množičnemu številu konj, ki so jih pripeljali od vsepovsod. Konji so bili deležni blagoslovljenega kruha, ki

je bil med mašo na oltarju, gospodarji konj pa so dobili blagoslovljeno sol s pomenljivo prošnjo in navodili za uporabo.

Prošnja: Gospod, prosim te za sol modrosti, ki mi bo pomagala k velikodušnosti. Po zgledu svetega Štefana, ki je umirajoč prosil za svoje rablje, te tudi jaz prosim, da bi zmogel z velikodušnostjo opravljati svoje delo.

Blagoslovljeno sol primešamo s soljo in porabimo za soljenje hrane in primešamo tudi hrani za živino. To je eden od načinov kako kristjani prosimo Boga naj varuje nas in našo lastnino. Vemo, da smo v vsem odvisni od Boga. V nesreči nas blagoslovljena voda in sol spominjata, da nam je tudi v težkih trenutkih Bog blizu.

Redovnik kapucin Cantalamessa ima zanimivo razmišljanje o nedelji svete družine. V minulih tednih je bilo precej razprav o družini. Cerkev v Sloveniji je bila zaradi aktivne vključitve z vabili, da se udeležimo volitev o referendumu in glasujemo proti izenačitvi zakoncev vseh možnih oblik, deležna številnih blatenj, zmerjanj z mračnjaštvom, srednjim vekom in drugih stigmatiziranj. Če imate moč preberite odlomek razlage pridige za nedeljo svete družine z zavestjo kako naj ideali ostajajo ideali in jih ne skušajmo za vsako ceno postavljati samo tako visoko, kolikor jo dosegam jaz sam.

*Na nedeljo po božiču v bogoslužju obhajamo praznik Svete družine, ki jo sestavljajo Jezus, Marija in Jožef. Evangelij nam pripoveduje o tem, kako se je Jezus izgubil in so ga spet našli med učitelji postave. Dogodek se sklene z naslednjim utrinkom iz družinskega življenja:*

*»Nato se je vrnil z njima in prišel v Nazaret ter jima je bil pokoren. In njegova mati je vse, kar se je zgodilo, shranila v svojem srcu. Jezus pa je napredoval v modrosti, rasti in milosti pri Bogu in pri ljudeh.«*

*Namen, zaradi katerega je Cerkev ustanovila ta praznik, je pokazati na Sveto družino kot vzor in izvir navdiha za vse človeške družine. Vendar se moramo vprašati: kaj imata lahko skupnega ta družina in običajna človeška družina? Ali ni pretirano pričakovati od dveh ubogih ljudi, da se bosta ravnala po vzoru, ki je tako zunaj naših meril? Za začetek ugotovimo, da v zakonu Marije in Jožefa manjka eden bistvenih elementov slehernega*

*človeškega para, ki je združitev na spolnem področju. To drži, a prav tu se vključuje prispevek, ki ga Sveta družina lahko danes primakne k premagovanju krize zakona. Veliko prahu dvigajo občasne statistike, ki govorijo o stanju družine, četudi ne delajo nič drugega, kot le potrjujejo to, kar vsi opazamo. Narašča število ločitev, najbolj vznemirljivo dejstvo pa je, da se to dogaja parom, ki so se pred kratkim poročili. To so pari, ki zapadejo v krizo po manj kot enem letu po poroki! Zakaj se to dogaja?*

*Neka sociologinja, ki je komentirala te podatke, je spregovorila o »nepismenosti v ljubezni«. Ljudje mislijo, da za uspeh v zakonu zadostuje telesna privlačnost in temeljito preverjeno spolno ujemanje. Vse drugo je prepuščeno naključju ali pa pričakujejo, da bo prišlo samo od sebe. Pogosto »se privlačnost povezuje s plitkostjo, površnostjo, prevaro, navajenostjo na poplitveno spolnost, ki vse prehitro preskoči raven nežnosti, poglobljenega srečanja dveh oseb, ki krade čas poglobljenemu medsebojnemu spoznavanju, molku, pogledom, načrtom.«*

*Ni se nam torej treba čuditi, če se ob dejanskih preizkušnjah takšni zakoni tako hitro razbijejo. Ko Italijani v vsakdanji govorici hočejo reči, da sta dva predmeta med seboj zlepljena zgolj navidezno, brez kakršne koli trdnosti, pravijo »zlepljena s pljunkom«. To so torej zakoni, zlepljeni s pljunkom!*

*Nazareška družina pa je lahko močan klic prav k tistim duhovnim vrednotam, ki jih danes med mladimi pari tako pogosto primanjkuje, a so nujno potrebni za oblikovanje zakona, ki bo trajen: medsebojno poznanje in spoštovanje, sposobnost iti iz samega sebe, gojiti skupne ideale in načrte, molk, molitev!*

*Vzemimo besede, ki jih je izrekla Marija, potem ko je našla Jezusa v templju:*

*»Otrok, zakaj si nama tako storil? Tvoj oče in jaz sva te s tesnobo iskala.«*

*»Tvoj oče in jaz« bi se lahko zdela zanemarljiva podrobnost, pa je vendar zelo pomembna in poučna. Marija in Jožef sta kakor ena sama oseba. Marija ne misli le na svojo tesnobo, ampak tudi na moževo; njegovo celo postavlja pred svojo: »Tvoj oče in jaz«,*